

Ὁ βοσκὸς ἔχει τὴν χλόην στρώμα
καὶ τὸν ἀδλὸν τοῦ κρατεῖ 'ς τὸ στόμα.
Παίζει· τὰ δένδρα κύκλω συρρέπουν,
'Αλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Πρίαποι, νόμφαι αἱ τῶν δασέων,
καὶ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν ὀρέων.
Χοροὶ συσταίνουσι, πανηγυρίζουσι,
τὸ ἔαρ ψάλλουσι καὶ λιγυρίζουσι.
Τὰ θεῖα κάλλιπαι αὐτῶν ἐκπέπουν·
'Αλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ἐκ τῶν λιμένων ἤδη τὰ πλοῖα
οἱ ναῦται λῦουσι, κάμνουσι πανία·
τὴν γαληναίαν θάλασσαν σχίζουσι,
τρίτωνες κύκλω τὰ τριγυρίζουσι,
τ' ἄγρια κύματα ἀποτρέπουν·
'Αλλὰ τὸν νοῦν μου αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ἐαρ μου ἔχε τὰς καλλονὰς σου!
Ζέφυρε παῖζε μὲ τὰς πνοὰς σου!
Τέτιγες, κόραι ἐξόχου κάλλους!
Βοσκοὶ καὶ νόμφαι θέλγετε ἄλλους!
τὸν νοῦν μου ταῦτα δὲν παρεκτρέπουν·
τὸν νοῦν μου πάντα αἱ Μοῦσαι τέρπουν.

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΕΝ ΕΦΕΣΩΙ.

Ὁ περίφημος κατασταθεὶς εἰς τὴν ἱστορίαν ναὸς οὗτος ἐκτίσθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 570 π. Χ. Ἐκείνη δὲ κατὰ τὰ τετρακόσια, π. Χ. ἦτο καθ' ὃν χρόνον ἐπιτετὸ κύνειον ὁ Σωκράτης.

Ἀνηγγέρθη ἁμῶς ἀμέσως· ἀλλὰ καὶ ὁ δεῦτερος οὗτος ναὸς μετὰ 34 ἔτη, ἦτο τὸ 336 π. Χ. ὑπέστη τὴν αὐτὴν τύχην, πορποληθεὶς ὑπὸ τινος ἀχρείου ἀνθρώπου, καλουμένου Ἡρωστράτου, ὅστις ἠθέλησε διὰ τῆς πράξεως ταύτης ν' ἀποθανάτιση τὸ ὄνομα του. Ἡ δευτέρα αὕτη πορπόλησις συνέβη καθ' ἣν νόκτα ἐγεννήθη ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Ἀρτεμις ἐπιστεύετο ὅτι ἦτο μαία τῶν Θεῶν, συγγραφεὺς τις ἑλλην εἰρωνευόμενος αὐτῆν, εἶπεν, ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ σώσῃ τὸν ναὸν τῆς, διότι ἐνησχολεῖτο εἰς τὴν γένναν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου!

Μετὰ ταῦτα ἤρχισεν ἐκ νέου ἡ ἀνέγερσις αὐτοῦ· ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ἐχρησίσθησαν 220 ἔτη, ὡς ἱστορεῖ ὁ Πλίνιος, πρὸς ἐπιτέλειον τοῦ ἔργου. Ὁ δὲ τρίτος οὗτος ναὸς, ἦτο πολὺ μεγαλειότερος καὶ λαμπρότερος τῶν πρὸ αὐτοῦ, διότι πολλοὶ βασιλεῖς καὶ ἡ-

γαμόνες συνεισέφερον πρὸς τὴν ἀνοικοδόμησίν του μεγάλη ποσά. Ὅθεν δικαίως ἐθεωρεῖτο ὡς ἐν τῶν ἐπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου· ἦτο δὲ τὸ μὲν μήκος 425 ποδ., τὸ δὲ πλάτος 220, καὶ εἶχε περιστήλιον ἐξ 127 λαμπρῶν μαρμαρίνων κορινθιακῶν στηλῶν.

τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ τούτου ἐκαλύπτετο ὑπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, πάντα δὲ τὰ σκεῦή του ἦσαν ἐκ τῶν αὐτῶν πολυτίμων μετάλλων.

Ἐντὸς τοῦ περιφήμου τούτου ναοῦ ἴστατο τὸ τῆς θεᾶς ἄγαλμα, τὸ ὅποιον κοινῶς ἐπιστεύετο, ὅτι ἔπεσον ἐξ οὐρανοῦ, ὅθεν καὶ ὠνομάζετο Διοπέτες! καὶ τοῦ ὁποίου εἰκόνα καὶ περιγραφὴν θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων.

Ἐπὶ τέλους ὁ ναὸς οὗτος κατεστράφη ὑπὸ τῶν Γότθων ἢ Σκυθῶν κατὰ τὸ 260 ἢ 262 μ. Χ. καὶ ἔκτοτε μένει σωρὸς ἐρείπιων.

Ἡδὴ ἡ Ἐφεσὸς ὀνομάζεται Ἀγριασοῦλοῦκ.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

— Μὴ ὀνειδίσης κανένα διὰ τὴν συμφορὰν του, διότι ἡ τύχη εἶναι κοινὴ καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.

— Πυθαγόρας ὁ Σάμιος πρῶτος μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ, ὅτι τὸ μὲν σῶμα ἀποθνήσκει, ἡ δὲ ψυχὴ πετώσα πρὸς τὰ ἄνω ἀπέρχεται διαμένουσα ἀθάνατος καὶ ἀγήρατος.

— Ἰστέ πόλις τις θὰ ἔχῃ ἀγαθοὺς ἀνδρας καὶ θὰ εὐτυχήῃ, ὅταν οἱ πολῖται τῆς δεικνύουσι τὴν ἀδιαθεσίαν διὰ τὰ ἀξιώματα, ὅσῃ συνήθως φανερώνουσι ἀρχομανίαν.

— Ὅποιος ὁ ἀρχων, τοιοῦτος καὶ οἱ ἀρχόμενοι, καὶ ὅποιος οἱ ἀρχόμενοι, τοιοῦτος καὶ ὁ ἀρχων.

— Καὶ ὅταν ἦσαι μόνος μὴτε λέγε, μὴτε πράττει τι ἀπρεπὲς ἢ κακόν.

— Ζήνων ὁ Κιτιεὺς μετερχόμενος τὸ ἐμπόριον τῆς πορφύρας ἀπὸ τῆς Φοινίκης πλησίον τοῦ Πειραιῶς ἐναυαγήσεν· ἀναβὰς δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας, τριάκοντα ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἤδη ὢν, ἐκάθησε πλησίον βιβλιοπώλης τινός, ὅστις ἀνεγίνωσκε τὸ δεῦτερον βιβλίον τῶν Απομνημονευμάτων τοῦ Ξενοφῶντος καὶ ἠχροάζετο· εὐχαριστηθεὶς δὲ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ἠρώτησε τὸν βιβλιοπώλην ποῦ διέτριβον οἱ ἄνδρες, περὶ τῶν ὁποίων ἔγραφεν ὁ Ξενοφῶν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ συγκυρίαν διέβαιναν ἐκεῖθεν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Κράτης, φιλόσοφος κυνικὸς ἐκ Θηβῶν, ὁ βιβλιοπώλης δεῖξας αὐτὸν τῷ εἶπε νὰ τὸν παρακολουθήσῃ.

Ἐκτοτε ἠχροάζετο τὸν Κράτητα καὶ ἐγένετο μὲν δυνατὸς εἰς τὴν φιλοσοφίαν, ἦτο δὲ ἐντροπαλὸς ὡς πρὸς τὴν κυνικὴν ἀναίσχυοντίαν.